

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice. št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

0 prazniku avstrijskih ljudstev.

Dne 18. avgusta je, kakor daleč sega avstrijsko cesarstvo in kar je čez vse veselo, celo še dalje, ljubomil praznik, praznik vseh avstrijskih ljudstev. Zakaj? Po tem pri nas ne vpraša nihče in vedó že naši otroci, če ne iz druge strani, iz domače hiše, ali vsaj iz šole jim je znano, da je v ta dan rojstni dan Nj. apostolskega veličanstva, presvitlega cesarja Franca Jožefa I.

Vsled tega pa je v ta dan tudi splošnje veselje, in razodeva se ono na razne načine. Ljudje smó že taki, da nahajamo v raznih rečeh svoje veselje in ga zato tudi razodevamo na razne načine. Vse prav, toda veselje, ki prešineva srca avstrijskih domoljubov o rojstnem dnevu njih milega vladarja, to je čisto posebno in pri vseh, skorej smemo reči, eno in isto ter se razodeva torej tudi blizu povsodi v enacem načinu, največ v cerkvi in zatem tudi semtertje v slavnostnem kosilu.

Kar se tiče cerkve, v tem gre pač sv. katoliški cerkvi prvo mesto. Kakor se pri vsaki sv. maši spominja kat. duhovnik svojega vladarja ter moli za nj posebej, tako se vrši tudi o rojstnem dnevu Nj. veličanstva posebno sv. opravilo za časni in večni blagor presvitlega cesarja in kjer se to ne more isti dan, vrši se pa potlej vsaj potem v nedeljo. O kako kipé tu vroče želje pobožnih katol. kristjanov proti nebu, naj nam ljubi Bog ohrani še dolgo apostolskega kralja in cesarja na čast in blagor širje in ožje domovine naše!

Letos pa je bilo v tem še nekaj posebnega. Svitli cesar obhajajo sedaj že svoj 60. in odkar so vladar razprostrane avstrijske države, jim je to že 42. rojstni dan. Dolga leta ima torej Nj. veličanstvo že za seboj, leta polna truda, leta ne brez veselja pa tudi ne brez velic britkosti. Ne bomo tu in ni nam tudi mogoče, da naštejemo v teh vrstah, če tudi le na kratko, vse dogodbe, kar jih je Nj. veličanstvo

v teh letih doživelo tako gledé na svojo najvišjo rodbino, kakor gledé na celo državo, čije blagostanje je v rokah svetlega cesarja.

Ali če tudi ne storimo tega, eno moramo in smemo reči: ljubezen, ki veže svetlega cesarja do svojih ljudstev, ona ne pojenjuje z leti, ampak se čedalje bolj kaže, ona se kaže v taki meri, kakor je, to smemo očitno reči, ne najde človek še pri kakem drugem svetnem vladarji. Da ne sežemo na politično polje, kjer skorej že v vsakem listu našem lahko in če je mogoče, tudi pokažemo na pravičnost in potrpežljivost Nj. veličanstva, čednosti, ki se razodevate v raznih okoliščinah, naj opomenimo le darežljivosti, s katero skušajo presvitli cesar pomagati vselej in vsem, ki jih zadene kje kaka nesreča vsled požara, povodnji ali druge uime. Izračunilo se je in so to naš mil. knezoškof v svojem govoru pri slavnostnem kosilu javno povedali, da so presvitli cesar v teku 42 let svojega vladanja že nad 23 milj. izdali za take in enake namene. To je veliko denarja in marsikatera britka solza se je tako posušila in marsikaj se je ustanovilo za blagor človeštva, ki bi se ne bilo, ko bi ne bila tako darežljiva roka Nj. veličanstva.

Prav zato pa tudi ljubezen avstrijskih ljudstev do Nj. veličanstva, če jih še tudi marsikatera nevolja tare, ne pojema, marveč ona z vsacim dnevom še le raste in se množi in se krepča v srci hvaležnih ljudstev. Resnica je, da je v državi treba vojaštva, sile orožja, toda kedar bi hodilo kje kako za osebo Nj. veličanstva, pri nas, v avstrijskem cesarstvu, brez vajakov mladenčci, možje, dekleta, žene — vsi bi v hipu segli po orožje na obrambo milega vladarja, cesarja Franca Jožefa.

Ne vemo sicer, kaj še nam prinesó prihodnji časi, to pa vemo, da se ljudstva, kar jih biva v širni in mnogojezični Avstriji, vsa strnó v prošnjo:

„Bog ohrani, Bog obvarji,
Nam cesarja, Avstrijo!“